

[Jønson.]

Lov til at betale, hvad den koster. Jeg tror, der er mange, der vilde sige, at hvis der er en Del af Befolkningen, der ønsker at begynde for sig selv med Hensyn til Kanoner og Geværer, saa lad den gøre det, men lad alle de andre, som ikke er interesserede deri, være fri for at betale.

Vi har nu i dette lille Land et saa slaaende Bevis paa, hvor Udviklingen gaar hen, saa jeg synes, at den halvblinde kan se, hvor det gaar hen. I de sidste 30—40 Aar har det saakaldte private Initiativ lidt det ene store Nederlag efter det andet. I Dag har vi ca. 6 000 Aktieselskaber, der udnytter en Kapital paa 2 300 Millioner. Det er jo mægtige økonomiske Kræfter, der her er forenet, det er store Industrier, som den lille Bedrift ikke i Længden kan klare sig for. Det er Haandværket, der opædes af de forskellige tekniske Hjælpemidler, og jeg tror ikke, at det nuværende Samfund, den Samfundsorden, vi har nu, kan blive ved at bestaa; thi jo mere vi gaar frem i Tiden, jo mere moderne tekniske Hjælpemidler vi faar, jo højere bliver de arbejdsløses Tal og derved ogsaa de sociale Ulykker.

Hvad vil det sige med Rationaliseringen, som saa ofte omtales? Det vil sige, at der i de senere Aar er kommet Maskiner frem, der gør Tusinder af Menneskers Arbejde, og disse Tusinder kan da ingen Beskæftigelse finde, de bliver arbejdsløse. Og hvem er det, der tager hele Fordelen af denne Udvikling? Det er jo de 20 pCt. af Befolkningen. Tror man, at man kan blive ved at holde en Ordning sammen, som kun 20 pCt. af Befolkningen har Fordel af, medens de 80 pCt. ingen Fordel har og ikke har nogen som helst Interesse i den?

Og saadan er det i alle Lande. I de senere Aar har mange Mennesker indtaget helt andre Standpunkter, fordi de gaar og sulter, og sultne Mennesker er farlige. Et Vilddyr kan være farligt, men et sultent Menneske er mindst lige saa farligt, og har man disse sultne Mennesker samlet paa et Sted eller enkelte Steder i Storbyerne, er det en meget farlig Ordning.

Nu har mine Partifæller rundt omkring i Landet hørt fra Venstre og Højre, at Regeringen ikke har opfyldt sine Løfter til Vælgerne, vi har med andre Ord snydt. Jeg har ogsaa haft Lejlighed til at komme op i Vestjylland lige ved Siden af det ærede Medlem Hr. Krag's Valgkreds — jeg har ikke været saa heldig at komme ind i den — det er just ikke Kapitalister, der bor der, vi kan sikkert efterhaanden plukke dem ind til de andre Smaafolk.

Hvis man vil gennemgaa Spørgsmaalet Rationalisering og den tekniske Udvikling til Bunds, vil man let finde ud af, at man, hvis man skal skaffe Arbejde til dem, der bliver overflødige paa Grund af denne Udvikling, maa gaa til betydelig mindre Arbejdstid. Hvis man faar 6 Timers Arbejdstid og ca. 50 pCt. lagt paa Lønningerne, hvad vil der da ske? Der vil ske det, at Arbejdsløshedsulykken ikke vil blive væltet over paa Arbejderne, men over paa Samfundet. (Latter). Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Pinholt morer sig ganske kolossalt, jeg tror ikke, det ærede Medlem skulde gøre det, det er en ret alvorlig Sag, og i det, jeg her udtaler, er der ikke noget som helst morsomt, det er hele den Samfundsordning, vi lever under, som jeg ganske kort har skitseret for ærede Medlemmer. Jeg ved godt, at jeg ikke fra Venstres og Højres Side kan faa nogen som helst Støtte, men det var vel ikke saa umuligt, at Flertallet i dette Land efterhaanden kunde indse, at det er galt paa denne Maade.

Under denne Finanslovbehandling har der lydt Røster om, at hvis dette eller hint Land afspærres sig, saa vilde vi ikke mere kunne blive af med vore Produkter. Men har da Landmændene ikke Interesse i at søge at skabe et saa købedygtigt Publikum som muligt i Landet selv? Her kan man dog ikke afspærre, og i denne store By og andre større Byer, ja, selv ude paa Landet, lever der dog Tusinder af Mennesker, der kunde bruge langt flere Landbrugsprodukter, end de bruger i Øjeblikket, fordi de ikke har Raad til det. Vi mangler ogsaa Boliger, Klæder og Fodtøj til Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, der hellere end gerne vilde købe mere. Derved vilde der kunne skabes Arbejde.

Jeg har faaet Indtryk af, at vort Landbrug er kommet ind i en forfærdelig Stilling. Man har ikke ligefrem sagt, at de paa-gældende sultede, men man har nævnt Tal, hvorefter de, hvis de passede, skulde være lige paa Grænsen deraf. Jeg synes dog, at naar man kommer ud paa Landet og ser, hvordan vore Gaardejere har det, er det ikke saa forfærdeligt. Man har før raabt paa, at Rentebyrden har været for stor. Nu er der flere, der har sagt, at det er slet ikke den, der har Skylden, det er Afsætningsforholdene, det er galt med. Det ærede Medlem Hr. Duborg sagde, at Landbruget skyldte 3 000 Mill. Kr. Det forekommer mig, at det i Fjor var 4 000. Har de amortiseret 1 000 Mill. Kr. i Løbet af et Aar, kan de jo i Løbet af 3 Aar være af med det hele. Det gaar jo saa forholdsvis stærkt.